

**Dvasia, Viešpatie, ateik, spindulių Dangaus mums teik, žemės klystkelių nušviesk.
Tėve vargstančių nuženk, savo dovanas dalink, mūsų dvasių atgaivink!
Sielų Tu ramintojas, svečias atlankytojas, mielas atgaivintojas.
Darbuose Tu – poilsis, kaitroje Tu – atvėsis, Tu – paguoda liūdesy.
O šviesybe amžina, skaidrink sielos gilumą, stiprinki tikėjimą.
Be Tavųjų dovanų viskas žmoguje skurdu, viskas – atvira žaizda.
Nuvalyk, kas sutepta, laistyk, kas išdeginta, gydyk tai, kas sužeista.
Atitrauk mus nuo klaidų, dvasios šalty duok jėgų, tiesink vingius mūs takų.
Duok mums, mylintiems Tave, tikintiems Tava galia, dovanas septynerias.
Duok dorybių atpildą, siųsk laimingą pabaigą, kviesk į džiaugsmą amžiną.**

Gyvename laukimu ir ieškojimuose... Visada turbūt taip. Ko laukiu ir ieškau?
Tokį gyvenimą – su savomis paieškomis gyvena visi žmonės! Tarsi Dangaus
ieško! Ar svajų, tikslų, kelionės tikslo, – nugyventi ir sulaukti gyvenimo, kuriame
būsiu... Visi, anksčiau gyvenę ir dabar gyvenantys žmonės, ieškojo ir ieško to,
kame nori GYVENTI, pajusti save kvėpuojantį, būti tokiam tyliaiame džiaugsme...
Tokias vietas, gyvenimus ar kažką panašaus į dangiškus potyrius mes
kuriame ir patys, arba..., būna ir taip, kada Kūrėjas įsikiša su sava rūpestinga
ir dovanojančia pagalba, kai nesugebam patys. Tai Jo dangiška palaima...
Protingi, gyvenimo mėtyti ir vėtyti, ieškotojai ir mąstytojai
sakyti: “Visada atmink, kad tik tu pats gali žinoti kaip atrodo
tavo Dangus. Todėl klausyk savo širdies, ji atpažįsta ir veda.”

**“Eikite ir padarykite mano mokiniiais
visų tautų žmones, –
sako Viešpats. –
Aš esu su jumis
per visas dienas iki
pasaulio pabaigos.”**

Mt 28, 19. 20

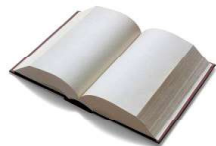


ŠIO SEKMADIENIO MIŠIŲ SKAITINIAI

Apd 1, 1–11; Ps 46, 2–3. 6–9; Ef 1, 17–23

Psalms atliepas

Dievas žengia, gaudžiant šūksniams džiaugsmingiems,
Viešpats, lydimas ragų gaudimo.



Evangelija pagal Matą (28, 16–20)

Anuo metu vienuolika mokinių nuvyko į Galilėją, ant kalno, kur jiems buvo nurodęs Jėzus. Jį pamatę, mokiniai parpuolė ant žemės, tačiau kai kurie dar abejojo. Tuomet prisitartinęs Jėzus prabilo: „Man duota visa valdžia danguje ir žemėje. Tad eikite ir padarykite mano mokiniais visų tautų žmones, krikštydami juos vardan Tėvo, ir Sūnaus, ir Šventosios Dvasios, mokydami laikytis visko, ką tik esu jums įsakęs. Ir štai aš esu su jumis per visas dienas iki pasaulio pabaigos“.

Evangelijos komentaras (pagal ses. Rasos Faustos Palaimaitės komentarą):

Gyvename Velykų – Prisikėlimo šventės – laiką, kai liturgija kasdien ragina džiūgauti. Asmeninė žmogaus istorija dažnai turi savo laiką. Tikriausiai nepavyks džiūgauti šeimai, stovinčiai prie merdinčio artimo žmogaus, arba asmeniui, parblokštam nuodėmės, bankroto, priklausomybės ar nepagydomos ligos. Šiuos žmones šiandien Dievo žodis kviečia nuo savo vargų pakelti akis ir žvelgti į dangų. O kitus savo būtyje esančius paprastai šiandienė šventė ragina žavėtis ir nusilenkti prieš „šurpulingą Dievo didybę“.

Pasak evangelisto Jono, Jėzus, kaip buvo žadėjęs, šiandien eina pas Tėvą mums vietos paruošti. Taigi pirmoji žinia – mes skirti ne šiam pasauliui. Dėl to apaštalas Paulius ragina prašyti, kad būtų apšviestos mūsų dvasios akys ir galėtume matyti, jog kiekvienas dalyvaujame šiame slėpinyje asmeniškai – einame ten, kur yra Jėzus, kur nėra skausmo, tamsos, smurto: į amžiną tiesą, ramybę ir meilę. Tik trumpam šiandien stabtelime ir žvelgiame į slėpinį, sulaužantį visas mūsų supratimo schemas. Žvelgiame sumišę kaip anuomet mokiniai – tegul Jis mums atsako: „kaip? kur? kada? kodėl?“ Negalime to suprasti, nes mums niekas negali paaiškinti Dievo – turime galimybę Jį šlovinti, mylėti, Jo klausyti ir gyventi Jame. Jėzus atėjo mums pasakyti, ką turime daryti, kad taptume tikrais žmonėmis, panašiais į savo Kūrėją. Dar Jis parodė meilę iki kryžiaus mirties, kaip pagrindinį mūsų tikėjimo motyvą, kad leistumės tos meilės vedami per savo netektis, skausmus, nuodėmių ir kančių istoriją į pilnatvę – Namą, pas Dievą. Šiandien – Dievo pergalės šventės finalas prieš nuodėmę, mirtį, atskirtį, ligą, tamsą, skurdą. Tad tai ir mūsų pergalė – todėl švenčiame. Mes gavome pakvietimą ir leidimą įžengti į dangų.

Negalime ilgai sustoję žiūrėti ir svarstyti tuščius klausimus, nes: „ne jūsų reikalas žinoti laiką ir metą!“ Dažnai smurto, netekties, ligos akivaizdoje girdime klausiant: „Dieve, kodėl?“ Bet Jis mums neturi pasiaiškinti. Mes nesame Dievo teisėjai, Jo užmojų vertintojai. Atsakymas į klausimą „kodėl“ – „ne tavo reikalas!“ Teisingas klausimas yra: „kaip, Viešpatie, nori, kad aš šioje situacijoje gyvenčiau?“ Nuo „kodėl“ iki „kaip“ reikalingas didžiulis tikėjimo šuolis. Dažnam, negavus atsakymo į savo „kodėl“ apie blogį pasaulį, kyla mintis, kad Dievas yra žiaurus ir nepatikimas. Jei Jis savo Sūnų leido nužudyti – gal Dievas yra siaubingas, besityčiojantis iš savo kūrinių... Tačiau Viešpats dažnam leidžia stoti į akistatą su teisingo, nekaltojo kančia, kad per tai žmogus pereitų į ištis tikinčiųjų gretas, į tą mažąją kaimenę, kuri tiki ne dėl to, kad Dievas stebuklingai ir švelniai ja rūpinasi, o todėl, kad Dievas yra Dievas, o žmogus – trokštantis Jo valią vykdyti kūrinys – gyvena ne dėl praeinančio pasaulio. Jei klausiu „kaip“, reiškia TIKIU, kad mano namai danguje, ir priimu, kad Dievas yra toje situacijoje, kurioje esu, net jei Jo nejaučiu ir negirdžiu.

Tad šiandien esame siunčiami keliauti ir klausti, ar aš esu Jėzaus mokinių, gyvenantis Jo mintimis ir vis trokštantis vykdyti Tėvo valią? Kaip galiu šią savaitę ir visada įvykdyti siuntimą „eikite ir padarykite mano mokiniais“?

Šiandien „džiaugsmo šauksmais šlovinkit Dievą! Tai visos žemės aukščiausias Valdovas!“

Popiežius PRANČIŠKUS Dirbtinis intelektas ir širdies išmintis: siekiant visapusiškai žmogiško komunikavimo

Vadinamojo „dirbtinio intelekto“ sistemų raida, kurią apmąsčiau neseniai paskelbtoje Žinioje Pasaulinės taikos dienos proga, taip pat lemia radikalius pokyčius informacijos ir komunikavimo srityje, o per tai keičia kai kuriuos pilietinio sambūvio pagrindus. Šie pokyčiai paveikia visus, ne tik šių sričių specialistus. Spartus nuostabių išradimų, kurių veikimo principų bei galimybių dauguma mūsų neperpranta, plitimas mus ir įkvepia, ir trikdo. Tai neišvengiamai veda prie esminių klausimų: kas vis dėlto yra žmogus, kuo jis ypatingas ir kokia bus šios mūsų rūšies, vadinamos homo sapiens, ateitis dirbtinio intelekto eroje? Kaip galime išlikti visaverčiais žmonėmis ir nukreipti vykstančius kultūrinius pokyčius į gera?

Pradėti nuo širdies

Pirmiausia derėtų apsisvarinti nuo katastrofistinių prognozių ir jų paralyžiuojančio poveikio. Jau prieš šimtmetį Romano Guardini, svarstydamas apie techniką ir žmoniją, ragino griežtai nesipriešinti tam, kas „nauja“, kad „išsaugotume gražų pasaulį, kuris pasmerktas išnykti“. Tačiau kartu jis pranašiskai perspėjo: „Mūsų vieta yra tapsme. Turime būti tapsmo dalis, kiekvienas savo vietoje, nuoširdžiai tardami jam savąjį „taip“, tačiau drauge išlaikydami nesugadintą širdį ir jautrumą viskam, kas jame destruktivu ir nežmogiška“. Jis baigia žodžiais: „Tai techninės, mokslinės ir politinės problemos, tačiau jas galima išspręsti tik pradedant nuo žmogaus. Turi susiformuoti naujas žmogiškumas, kuriam būdingas gilesnis dvasingumas, nauja laisvė ir vidujybė“.

Šioje epochoje, turtingoje technologijų, bet patiriančioje grėsmę dėl žmogiškumo skurdo, mūsų apmąstymai turi prasidėti nuo žmogaus širdies. Tik turėdami dvasinį žvilgsnį, tik atgavę širdies išmintį, galime išskaityti ir padidinti mūsų laikų naujoves ir iš naujo atrasti kelią į visavertį žmogišką komunikavimą. Biblijoje širdis laikoma laisvės ir svarbiausių gyvenimo sprendimų vieta; ji simbolizuoja vientisumą, vienybę, taip pat žadina jausmus, troškimus, svajones, o pirmiausia yra vidinė susitikimo su Dievu vieta. Širdies išmintis yra dorybė, leidžianti mums susieti tarpusavyje visumą ir jos dalis, sprendimus ir jų pasekmes, kilnumą ir pažeidžiamumą, praeitį ir ateitį, „aš“ ir „mes“.

Ši širdies išmintis leidžiasi surandama tiems, kurie jos ieško, ir leidžiasi pamatoma tiems, kurie ją myli; ji pasitinka tuos, kurie jos trokšta, ir eina ieškoti tų, kurie jos verti. Ji yra su tais, kurie priima patarimus, su turinčiais imlų, įsiklausančių širdį. Tai Šventosios Dvasios dovana, leidžianti matyti dalykus Dievo akimis, suprasti sąsajas, situacijas, įvykius ir suvokti jų prasmę. Be šios išminties gyvenimas tampa beskonis, nes būtent išmintis suteikia gyvenimui skonį (lotynų kalboje *sapientia* – išmintis turi bendrą šaknį su žodžiu *sapor* – skonis).

Galimybės ir pavojai

Šios išminties negalime tikėtis iš mašinų. Nors terminas „dirbtinis intelektas“ šiuo metu išstūmė mokslinėje literatūroje vartojamą tikslesnį „mašininio mokymosi“ (machine learning) terminą, žodžio „intelektas“ vartojimas yra klaidinantis. Mašinos, žinoma, turi nepalyginamai didesnę nei žmogus gebą kaupti duomenis ir susieti juos tarpusavyje, tačiau tik žmogus gali tuos duomenis įprasminti. Todėl nereikia reikalauti, kad mašinos atrodytų žmogiškos. Veikiau reikia pažadinti žmogų iš hipnozės, į kurią jis patenka dėl savo visagalybės iliuzijos, manydamas, kad yra visiškai autonomiškas ir autoreferentiškas subjektas, atskirtas nuo visų socialinių ryšių ir pamiršęs, kad pats yra kūrinys.

Iš tikrųjų žmogus visada patyrė, kad jam nepakanka vien savęs, ir bet kokiomis priemonėmis siekia įveikti savo pažeidžiamumą. Pradedant nuo ankstyviausių priešistorinių artefaktų, papildžiusių rankų funkciją, iki medių, pasitelkiamų sakytiniam žodžiui praplėsti, šiandien prieiname prie sudėtingiausių mašinų, kurios veikia kaip pagalbinė mąstymo





Šeštinų šventė; Pasaulinė socialinio komunikavimo diena

Švenčiame Jėzaus žengimą į Dangų (Šeštines). Taip pat minime ir žmonijos, mūsų visų bendruomenių ir bendruomenės jungiančius ir padedančius bendrauti - Pasaulinę komunikacijos dieną.

Gyvename taip, kad visokiausius būdus turime galimybes bendrauti tarpusavyje, gauti informaciją, naujienas, norimas ir patinkančias žinias, galime bet kur ir bet kada rasti vieni kitus ar domėtis, skaityti, žiūrėti, gilintis viskame, kuo tik norime save auginti ir gyventi tuo. Dievui ir visiems, kurie skleidžia gerą ir teisingą žinią - padėkokime!

Dėkojame, kad domitės ir mūsų parapijos "duona" (www.slienavosparapija.lt; FB: Slienavos.parapija; parapijos leidiniu "Šeimyna").

Šiandien padėkos ir užtarimo maldoje pastiprinkime visus, kurie mus maitina ta skania, teisinga, sveika ir gyvenimo džiaugsmą teikiančia "duona" - tekstu, rašytu ar klausomu, matoma informacija, mintimis ar kitaip "pamaitinančiu" turiniu.

Turėkime mintyje, ir Dievui padėkokime, mūsų internetinės, virtualios erdvės pagalbininką ir maitintoją Algimantą Juozapavičių. Be jo mes visi būtume dvasiškai alkani ir ištroškę...



Ateinantis sekmadienis - SEKMINĖS

Ateinantį sekmadienį Bažnyčia, mes visi, švęsime **Šv. Dvasios Atsiuntimo šventę**. Sekminės krikščionims yra antra pagal svarbą šventė. Pirmosios svarbos šventė – Velykos – Jėzaus kančia, mirtis ir prisikėlimas. Sekminių reikšmė – krikščionių Bažnyčios pradžia – gimtadienis. **Ateik, Šventoji Dvasia, ir pripildyk mūsų širdis savimi!**

Slienavos bažnyčioje ateinantį sekmadienį Eucharistija bus švenčiama tik 13 val.

Pirmos Komunijos šventimas ateinančią savaitę

Mūsų laukia labai daug šventinių dienų! Šv. Dvasios atsiuntimo šventė (Sekminės), taip pat visi kartu švęsime ir šeimų šventes, jų vaikų pirmo dalyvavimo **pilnai** Eucharistijoje šventes!

Ateinantį šeštadienį (13 val.) ir sekmadienį (13 val.), Šlienavos bažnyčioje, švęsime Eucharistijas su šeimomis, kurių vaikai pirmą kartą dalyvaus ir Komunijoje su mumis visais.

Tad visi susirinkime šiam išskirtiniui ir bendruomeniškam šventimui!

Kartu pasidžiaugsime įvykiu, kuomet mūsų mažesnieji bendruomenės nariai yra pakviečiami prie bendro stalo (altoriaus) ir – pačio Dievo pamaitinami tuo pačiu Gyvenimo maistu, kuriuo mes visuomet susirenkame maitintis – Kristaus Kūnu ir Krauju!

Jaukaus, bendruomeniško, šventinio mums visiems šventimo kartu!

Švč. M. Marijos apsilankymo pas Elzbietą šventė ir pirmos Komunijos šventė Viršužiglyje

Gegužės 31 d., 13 val., Viršužiglio Šv. Onos bažnyčioje, švęsime dvasinę šventę – Švč. M. Marijos apsilankymą pas Elzbietą. Tai pirmoji vasariška šventė, kurią švęsime kartu su šeimomis, kurios šiais metais ruošėsi su savo vaikais švęsti ir pirmą Komuniją.

Tad kviečiame jau pradėti planuoti, ruoštis ir paskui kartu, šeimyniškai švęsti šventę, kurioje džiaugsimės bendru šeimynišku džiaugsmu. Šioje šventėje dalyvausime ir Eucharistinėje procesijoje bei agapėje, kuriai susirinkime jau naujuose bendruomenės namuose!



prīmonė. Tačiau kiekvieną iš šių dalykų gali užnuodyti pirminė pagunda tapti kaip Dievas be Dievo (plg. Pr 3), t. y. noras savo jėgomis užkariauti tai, kas turėtų būti priimama kaip Dievo dovana ir išgyvenama per santykį su kitais.

Bus daugiau.

Slienavos Švč. M. Marijos Apsilankymo parapija. Įm. kodas: 191289430,

Banko sąskaitos Nr.: LT367300010002243406.

Viršužiglio A. Panemunės parapijos filija. Įm. kodas: 192065766.

Banko sąskaitos Nr.: LT52401004100290040.

Tel.: 0 688 37142, el. paštas: rimas.pilypaitis@gmail.com. Šį leidinį paruošė kun. Rimas.